

POVĚST

Ve starobylém domě v Hradci Králové bydlela vdova se sedmi dětmi.

Jednoho večera vyprávěla svým ratolestem v zahradní besídce příběhy o starém Hradci Králové a o bytostech, které bylo možné za dny dávno minulých spatřit.

Když během vyprávění odběhla do domu zamíchat polévku, která kypěla na plotně, děti zůstaly venku samy a jejich pozornost zaujala krásná jabloň obsypaná červenými jablíčky. Žel jabloň rostla za zdí v sousední zahradě.

Dětem se sliny na krásná jablíčka v puse jen sbíhaly, ale že to byly dobře vychované děti, věděly, že cizí jablko utrhnout nesmí. Posmutněly, protože na jejich zahrádce rostla jen planá jablůňka a pár macešek.

Tu se před nimi v objevila dáma ve starobylé bílé říze a očarovala jejich malou jablůňku několika tajemnými pohyby.

Na chvíli vše zahalila růžová mlha... když se rozplynula, místo malého stromku se užaslým dětem před očima skvěla vzrostlá jabloň obtížená šťavnatými jablíčky.

Děti běžely pro matku, která nevěřila vlastním očím. Jabloň plodila vynikající jablka, která vydržela čerstvá až do další sklizně. Nebylo tedy divu, že si je oblíbili i šlechtici z okolí a vdova za ně utržila nemálo tolarů.

Jabloň zůstala v zahrádce ještě po několik desetiletí.